

Af Statsskatterne bortfalder ligeledes Grundskylden, og Ejendomsskylden afvikles gennem 25 Aar. Desuden ophæves *Toldafgifterne* i Løbet af 5 Aar (bortset fra Afgift paa *Øl, Spiritus og Tobak*, der omdannes til en Banderoleafgift, hvis Beløb anvendes til Dækning af Udgifter til social Forsorg), *Chokolade- og Sukkervareafgiften, Forlystelsesskatten, Roesukkerafgiften, de midlertidige Afgifter* paa Sukker, Benzin, Chokolade, Sukkervarer og Kaffesurrogater m. v., og endelig *Indkomstskatten* til Staten.

Forslagsstilleren opgjorde *det økonomiske Resultat* for *Kommunerne* saaledes, at Grundskylden og Formueafgiften vilde give dem en aarlig Merindtægt paa henvend 100 Mill. Kr. For *Statens* Vedkommende regnede han med en Indtægt af Grundskylden paa 143 Mill. Kr. og af Formueafgiften paa 75 Mill. Kr., tilsammen 218 Millioner, medens Skattelettelsen vilde andrage 211 Mill. Kr. I alt vilde Skattelettelsen til det offentlige udgøre 311 Mill. Kr., hvoraf ca. 300 Millioner nu faldt paa Arbejde og Forbrug; men hertil kom Ophævelsen af al *Toldbeskyttelse*, saa at den samlede Lettelse pr. Familie kunde anslaaes til ca. 600 Kr. om Aaret.

Finansministeren var enig i, at Grundværdien burde indtages til det offentlige gennem en aarlig Grundskyld, men han fandt Lovforslaget udviklet og uklart. Det syntes saaledes at tiltrænge nærmere Forklaring, hvorledes Jorden skulde kunne ansættes til den gennem Tilbud og Efterspørgsel fremkomne Salgsværdi, naar Jord ikke kunde købes i Fremtiden og der altsaa ikke blev Tale om nogen Salgsværdi. Den foreslaaede Beskatning af Obligationer fandt Ministeren overordentlig stærk, ikke mindst i Forbindelse med Statens nuværende Formuebeskatning, og der vilde opstaa en Vanskelighed over for udenlandske Kreditorer. Endvidere gjorde Ministeren opmærksom paa, at Renteudbyttet af næsten alle Statsobligationer skal udbetales uden Fradrag af Skat. Ministeren troede ikke, at den Kommunerne lovede Skattnedsættelse vilde fremkomme, og Lettelsen i Statsskatterne betragtede han som for højt anslaaet. Alt i alt ansaa Finansministeren Lovforslaget for uegnet som Universalmiddel, medens man meget vel kunde overveje enkelte af de rejste Spørgsmaal under en Skatteomlægning.

Ordføreren for *Socialdemokratiet* mente, at Lovforslaget var praktisk uigennemførligt, og de *Konservative* ønskede ikke at forhandle om et Forslag, hvis Bestemmelser var diametralt modsat Partiets Opfattelse af økonomiske Forhold. *Venstres* Ordfører saa i Lovforslaget et Forsøg paa